

İnsanların görüşlerine ve yaşam tarzlarına her zaman saygı duymuşumdur. Ancak kendi görüşünü, dinin tek/ mutlak görüşüymüş gibi dayatanlar bu cümlelerin istisnasıdır. Çünkü bu tarz yaklaşımlarda “ ego” ön plandadır. Yanılmazlık iddiası cehaletin bir göstergesidir. Kaldı ki Kur’an’ın “ Her bilenün üstünde bir bilen vardır “ ayetine ters düşer. İnsanlar bilgi, görgü ve birikimleri içinden konuşurlar. İslam ve kadın kelimeleri yan yana geldiğinde, karşımıza tartışmalı bir alan çıkar....

İm

am Hatip kökenli ve yıllarını bu konulara ayırmış birisi olarak hemen ifade etmeliyim ki, yaşanan veya dayatılmak istenilen din ile, Kur’an-ı Kerim’in ortaya koymak istediği din arasında ciddi çelişkiler de görmek mümkündür.

Hey şeyden önce yukarıda da ifadelendirdiğim gibi İslam fıtrat dinidir. İnsan doğasına aykırı hiçbir şeyi dayatmaz. Kadın ve erkeğe bir bütün olarak yaklaşır. Birini diğerinden üstün görmez. Dolayısıyla Yaratıcı’nın sorumluluk bağlamındaki tekliflerinin, dünyevi ve uhrevi boyutlarıyla her iki cinsi de bağlayıcılığı söz konusudur. Birini mutlu kılarırken, diğerini mutsuz edecek bir yaklaşımın Ona yakıştırılması, dini anlayışlarımızı gözden geçirmeyi zorunlu kılar.

Bunu bazı insanların yaptıkları açıklamalardan hareketle söylüyorum. Mesela şöyle söylenildiğine tanık oluyoruz. “ Çokeşlilik yasallaşmalı” “ bir erkek, kadınla arkadaşlık, cinsellik, annelik ve ev kadınlığı arar. Bu özellikleri taşımiyorsanız, eşiniz tarafından aldatılmaya hazır olmalısınız. Erkek için bu haklı bir arayıştır”

Öncelikle ülkemizde belli bir hukuk çerçevesinde, özellikle iki insan arasındaki sözleşmeyi de içeren nikah, evrensel normlarla örtüşmektedir. Bir şey akla, vicdana ve sağduyusu olan ortak kanaate uygunsu dine de uygundur. Bir başka ifadeyle, hukukun hangi hukuk olursa olsun üzerine oturması gereken temel prensipleri olmalıdır.

Çokeşlilik, İslam öncesi toplumlarda ve diğer dinlerde de yaygın olan ve sayısal sınırı da olmayan bir uygulama iken, kur’an bir sınırlama getirmiştir. Ancak çokeşli erkeğin ne yaparsa yapsın, adaletli olamayacağını dikkatlere sunarak, tek evliliğin en hayırlısı olacağını altını çizmiştir. Dolayısıyla burada en temel ilke “ adalet “ ilkesidir. Ve ilkenin “ etik “ olarak değerlendirilmesi gerekir.

Bu tip açıklamalarda, üzerinde durulmayan bir husus da, kadının nesneleştirilmesidir. Erkek özne, kadınsa bir obje konumuna itilmekte, hatta evlilikteki problemler kadın üzerinden sorgulanmaktadır.

İki insan arasındaki ilişkide, karşılıklılık geçerlidir. Tek kişinin mutluluğu üzerine bir ilişki kurulabilir mi? Bir başka soru, insan en sevdiği bir varlığı, başkalarıyla paylaşabilir mi? Bu durum sağlıklı insan psikolojisine aykırıdır. Kadınların kendi aralarındaki çekişmesi, kadın içinde başlı başına bir cehennemdir. Hadi bir erkeğin dilinden bunu anlarım da, kadınların savunuyor olması bana hayli garip geldi.

Kur’an cinse atıfta bulunmadan, insanı aziz ve saygıdeğer (mükerrem) kıldığını söyler. Bir bütünün iki yüzü olan kadın ve erkek, aynı özden (min nefsin vahidetin) yaratılmıştır. Allah ikisine de kendi ruhundan üflemiştir. Varlık bilgisi (esma) ikisine de aynı şekilde verilmiş, evrendeki yerleri her ikisine de bildirilmiş, varlıkların son halkası(halife) oldukları ilan edilmiştir. Varoluş düzleminde konumları hasıl eşitledi ise, İslam, kadının hakları noktasında şu hakikati de insanlığa sunar: kadınlar konusunda senden fetva istiyorlar. De ki, bu konudaki fetvayı Allah vermektedir.(Nisa/ 127) Ayet, kurumsallaşan adetlerin gelerek ve göreneklerin, İslam’ın evrensel ilkeleri karşısında gözden geçirilmesi gerçeğini ortaya koyar. Kadınlarla ilgili fetvaların üretildiği alan, sosyal hayat ve kadının toplumda tutması gereken, yarla ilişkilendirilmekte, ontolojik statüsü devreden çıkartılarak, ikinci dereceden roller sunulmaktadır. Kalın sağlıcakla!